

Βαθμός Ασφαλείας :

Βαθμός Προτεραιότητας :

Αριθ. *Γνωμ. 12*Έν Αθήναις τῆ 20^η Σεπτεμβρίου 1980

Π ρ ο ς

Τόν 'Επέτροπον τοῦ 'Αναθεωρητικοῦ
Δικαστηρίου.

"Εχομεν τήν τιμήν ν'ἀνακοινώσωμεν τήν ἡμετέραν διάφορον γνώ-
μην, ὡς ἀκολουθῶς ἔχουσαν, ἐπὶ τοῦ, διὰ τοῦ ὑπ'ἀριθ.3357 ἐ.ξ. συν-
ἐπιστρεφόμενου ὑμετέρου ἐγγράφου, προβαλλομένου ἐρωτήματος, ἐάν,
ἐπὶ ἀνεκκλήτως ἀπαγγελθείσης ἀποφάσεως στρατιωτικοῦ δικαστηρίου
καί τῆς κατ'ἔφεσιν ἐκδοθείσης τοῦ 'Αναθεωρητικοῦ Δικαστηρίου, διὰ
τήν περὶ ἀνασταλτικῆς δυνάμεως τῆς κατ'αὐτῆς ἀσκηθείσης αἰτήσεως
ἀναιρέσεως κρίσιν, θά τύχῃ ἐφαρμογῆς τὸ ἄρθρ.407 τοῦ Σ.Π.Κ. ~~καί~~ ἢ
τὸ ἄρθρ.471 παρ.2 Κ.Ποιν.Δικ.-

I. Τὸ ἀνασταλτικὸν ἀποτέλεσμα τοῦ ἐνδίκου μέσου, ὡς κανὼν ἀ-
πορρέων ἐκ τοῦ χαρακτῆρος καί τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ, τίθεται ὡς ἀρχή μὲν
εἰς τὴν διάταξιν τῆς παρ.1 τοῦ ἄρθρ.471 Κ.Π.Δ., ὡς ἐξαίρεσις δέ εἰς
τὴν διάταξιν τῆς παρ.2 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω ἄρθρου, καθ'ἣν ἐξαίρεσιν
τὸ ἐνδίκον μέσον τῆς ἀναιρέσεως δέν ἔχει ἀνασταλτικὴν δύναμιν, ἐάν
ὅμως διὰ τῆς προσβαλλομένης καταδικαστικῆς ἀποφάσεως ἐπεβλήθη στε-
ρητικὴ τῆς ἐλευθερίας ποινὴ, ἀνεξαρτήτως μεγέθους, δύναται τὸ ἐκ-
δόν ταύτην δικαστήριον, αἰτήσῃ τοῦ Εἰσαγγελέως ἢ τοῦ κατηγορουμέ-
νου, ν'ἀποφασίσῃ τήν, ἅμα τῇ ἀσκήσῃ τῆς αἰτήσεως ἀναιρέσεως, ἀνα-
στολὴν τῆς ἐκτελέσεως τῆς προσβληθείσης ἀποφάσεως.

II. Ὅμως, ἡ τὴν ἐξαίρεσιν ταύτην εἰσάγουσα ὡς ἄνω διάταξις,
δέν ἔχει, κατὰ τὴν ἡμετέραν γνώμην, ἐφαρμογὴν ἐπὶ τοῦ Στρατιωτικοῦ

Ποινικοῦ Κώδικος (Σ.Π.Κ.), διότι ὁ μὲν Σ.Π.Κ., εἰς τὸ περὶ ἐνδίκων μέσων κεφάλαιον αὐτοῦ, περιέχει εἰδικήν διάταξιν εἰς τὸ ἄρθρ.407 αὐτοῦ, ὀρίζουσιν πότε τὸ ἀσκηθὲν ἔνδικον μέσον ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφάσεων τῶν στρατιωτικῶν δικαστηρίων καὶ πότε καὶ ὑποποίου συλλογικοῦ ὀργάνου δύναται νὰ διαταχθῇ ἡ διακοπὴ τῆς ἐκτέλεσεως αὐτῶν, τὸ δὲ ἄρθρ.434 αὐτοῦ, ὡς προσετέθη διὰ τῆς παρ.7 τοῦ ἄρθρ.6 τοῦ ἀ.ν. 493/1945, παραπέμπει μὲν εἰς τὸν Κ.Ποιν.Δικ., αἱ διατάξεις ὅμως τούτου (Κ.Π.Δ.) δὲν ἐφαρμόζονται ὅπου ὁ Σ.Π.Κ., διὰ διατάξεών του, εἰδικῶς προβλέπει καὶ ρυθμίζει τὸ ἀντικείμενον. Εἰδικώτερον, διὰ τοῦ διαληφθέντος ἄρθρ.407 τοῦ Σ.Π.Κ., ὅπερ, ρητέον, ἰσχύει δι' ὅλα τὰ, κατ' ἄρθρ.406 Σ.Π.Κ., ἐπιτρεπόμενα ἔνδικα μέσα καὶ τοῦ ὀποίου αἱ διατάξεις ἀποτελοῦν ἐξαίρεσιν εἰς τὸν ὑπὸ τοῦ ἄρθρ. 428 Σ.Π.Κ. τιθέμενον κανόνα, καθ' ὃν αἱ ἀποφάσεις τῶν στρατιωτικῶν δικαστηρίων ἐκτελοῦνται μόνον ἅμα ὡς καταστοῦν ἀμετάκλητοι, καθιεροῦται ὡς ἀρχὴ μὲν ὅτι οὔτε ἡ προθεσμία ἀσκήσεως, οὔτε καὶ ἡ ἀσκήσις τοῦ ἐνδίκου μέσου, οἷον καὶ τὸ τῆς ἀναίρέσεως, ἐπιτρεπόμενον καὶ κατὰ τῶν ὑπὸ τῶν διαρκῶν στρατοδικείων καὶ ναυτοδικείου, ὡς καὶ τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ Δικαστηρίου, ἐκδοδομένων ὀριστικῶν ἀποφάσεων (ἄρθρ.406 Σ.Π.Κ.), ἀναστέλλουν τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως, ὡς ἐξαίρεσις δὲ ὅτι, ἑκατέρω τούτων (προθεσμία-ἀσκήσις), ἀναστέλλει αὐτήν, ἐφ' ὅσον, διὰ τῆς ἀποφάσεως, ἐπεβλήθη ἡ ποινὴ τοῦ θανάτου, τῆς καθαιρέσεως, τῆς ἐκπτώσεως, ἢ οἰαδήποτε ἄλλη ποινὴ, ἀνεξαρτήτως μεγέθους, συνεπαγομένη στέρησιν βαθμοῦ (ἄρθρ.10 παρ.2 καὶ 115 παρ.9 Σ.Π.Κ.) καὶ μόνον ὡς πρὸς τὰς ἄνω ποινάς, ἐν τῇ ἐννοίᾳ ὅτι, ἐάν κατεδικάσθη τις εἰς φυλάκισιν συνεπαγομένην καὶ ἔκπτωσιν ἐκ τοῦ βαθμοῦ, θὰ ἐκτελεσθῇ μὲν ἀμέσως ἡ ἀπόφασις καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν φυλάκισιν, ἀνασταλλήσεται ὅμως ἡ ἐκτέλεσις καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἔκπτωσιν, μέχρι παρόδου τῆς προθεσμίας πρὸς ἀσκήσιν τοῦ ἐνδίκου μέσου ἢ, ἂν ἡσκήθη τοιοῦτον, μέχρι τῆς ἐπ' αὐτοῦ ἀποφάσεως. Περαιτέρω, διὰ τοῦ ὡς ἄνω ἄρθρ.407 Σ.Π.Κ., ὀρίζεται ὅτι, προκειμένου περὶ ἀποφάσεως ἐπιβαλλούσης ποινὴν φυλακίσεως μὴ ὑπερβαίνουσης τὸ

21

έτος, δύναται, αίτήσσει τοῦ καταδικασθέντος, καί μετά πρότασιν τοῦ παρά τῷ Ἀναθεωρητικῷ Δικαστηρίῳ Ἐπιτρόπου νά διαταχθῆ ἡ διακοπή τῆς ἐκτελέσεως τῆς προσβληθείσης ἀποφάσεως, προσωρινῶς μέχρις ὀριστικῆς ἐκδικάσεως τοῦκατ' αὐτῆς ἀσκηθέντος ἐνδίκου μέσου, δι' ἐκδομένου βουλευμάτος συμβουλίου, ἀποτελουμένου ἐκ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ Δικαστηρίου καί δύο μελῶν αὐτοῦ, παρά τοῦ Προέδρου ὀριζομένων.

III. Διά τῶν οὕτως ἀμέσως ἀνωτέρω ὀριζομένων, ὁ Σ.Π.Κ. εἰδικῶς προβλέπει καί ρυθμίζει τό ἀντικείμενον τῆς διακοπῆς, ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς ἀναστολῆς, τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἀποφάσεων τῶν στρατιωτικῶν δικαστηρίων, διά τήνπερίπτωσιν ἀσκήσεως κατ' αὐτῶν αίτήσεως ἀναιρέσεως, ἀκόμη καί εἰς τὰς λεπτομερείας του, ὥστε οὐδέν, καθ' ἡμᾶς, νά παρουσιάζηται κενόν, πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ὁποίου νάπαρίσταται ἀνάγκη προσφυγῆς εἰς τὰς δικονομικὰς διατάξεις τοῦ Κ.Π.Δ. καί δῆ εἰς τὰς τοιαύτας τῆς παρ.2 τοῦ προεξηγημένου ἄρθρ.471, ἀφοῦ, διά τοῦ προπαρατεθέντος ἄρθρ.407 Σ.Π.Κ., προβλέπονται τό ἀνώτατον ὄριον τῆς ποινῆς φυλακίσεως, τῇ συνδρομῇ, κατά τήν θέλησιν τοῦ νομοθέτου, τοῦ ὁποίου δύναται νά διαταχθῆ ἡ διακοπή τῆς ἐκτελέσεως τῆς, δι' ἐνδίκου μέσου, προσβληθείσης καταδικαστικῆς ἀποφάσεως, τό δικαιούμενον νά ζητήσῃ τήν διακοπὴν πρόσωπον, ὁ χρόνος καί ὁ τρόπος ὑποβολῆς τῆς σχετικῆς πρὸς τοῦτο αίτήσεως, τό ἐπιλαμβανόμενον τῆς αίτήσεως συμβούλιον, τὰ τῆς συνθέσεως αὐτοῦ, τό πρόσωπον ὕπερ ὀφείλει, ἐντός ὠρισμένης προθεσμίας, νά προκαλέσῃ τό σχετικόν τοῦ συμβουλίου βούλευμα, ἀκόμη δέ καί τὰ τῆς ἀνακλήσεως τῆς διακοπῆς τῆς ἐκτελέσεως προβλέποντα.-

IV. Ἐν ὄψει πάντων τῶν προεκτεθέντων, πρὸς δέ καί τοῦ γεγονότος ὅτι βάσει τῶν ἐφαρμοστέων δικονομικῶν διατάξεων, ἐν τε τῇ προδικασίᾳ καί ἐπ' ἀκροατηρίου διαδικασίᾳ τῶν στρατιωτικῶν δικαστηρίων, εἶναι αίτιαῦται τοῦ Σ.Π.Κ. καί αἱ εἰς ἅς οὗτος ρητῶς παρέμπει δικονομικὰς διατάξεις τοῦ Κ.Π.Δ., φανερόνπλέον καθίσταται ὅτι ἡ διάταξις τῆς παρ.2 τοῦ ἄρθρ.471 Κ.Π.Δ. δέν δύναται νά ἐφαρμοσθῆ, βάσει τοῦ ἄρθρ.434 Σ.Π.Κ., ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν δικαστηρίων,

ούτε καί εκ του λόγου ότι, δι' αὐτῆς δέν προβλέπεται, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρ. 407 Σ.Π.Κ., ἀνώτατον ὄριον ποινῆς φυλακίσεως, διὰ τὴν χορήγησιν, ὑπὸ τὰς αὐτόθι προϋποθέσεις, ἀναστολῆς, διότι τοῦτο θ' ἀντίκειτο εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Σ.Π.Κ., διὰ τῶν ὁποίων, ἐν ὄψει τοῦ σκοποῦ καὶ τῆς ὑψηλῆς ἀποστολῆς τῶν στρατιωτικῶν (ἐξασφάλις τῆς ἐσωτερικῆς καὶ ἐξωτερικῆς ἀσφαλείας τῆς χώρας), ἀπὸ τούτους ἢ πολίτευα ἀξιότ' μίαν ἀνωτέραν ἀντίληψιν θυσίας καὶ μίαν συμπεριφορὰν, ἐνέχουσαν ἠύξημένην συνείδησιν καθήκοντος ἐν συγκρίσει μὲ τούτους ἄλλους κρατικούς λειτουργούς καὶ πολίτας, ἀπειλοῦντας αὐστηρὰ καὶ σκληρὰ ποινικὰ κυρώσεις, καὶ εἰδικώτερον εἰς τὰς πραγμάτευόμενας τὸ αὐτὸ ἀντικείμενον τοιαύτας τοῦ δεαληφθέντος ἄρθρ. 407 αὐτοῦ, αἵτινες καὶ θ' ἀνατρέπονται, ἐν ὄψει μάλιστα καὶ τοῦ γεγονότος ὅτι, διὰ τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρ. 471 Κ.Π.Δ. τίθεται ὡς πρόσθετος προϋπόθεσις διὰ τὴν ἀναστολὴν τῆς ἐκτελέσεως, μὴ προβλεπομένη ὁμῶς ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρ. 407 Σ.Π.Κ., ὅπως ὁ καταδικασθεὶς κατηγορούμενος μὴ τελῆ ἐν προφυλακίσει (ἄρθρ. 508 παρ. 2 Κ.Π.Δ., Α.Π.δλ. 1125/59 Π.Χρ.Λ' 211).—

Ἐπομένως, ἐπὶ τοῦ διὰ τοῦ ἐν ἀρχῇ ὑμετέρου ἐγγράφου προβαλλομένου ἐρωτήματος, διάφορον ἔχομεν γνώμην, ἐν τῇ ἐννοίᾳ ὅτι, ἐκ τῶν εἰς τὸ ἀνωτέρω ἐγγράφον διατυπωμένων δύο ἀπόψεων, θεωροῦμεν ὡς ὀρθοτέραν τὴν πρώτην, καθ' ἣν, προκειμένου περὶ ἀναστολῆς ἐκτελέσεως τῆς δι' ἀναίρεσιν προσβληθείσης ἀποφάσεως στρατιωτικοῦ δικαστηρίου, ἐφαρμοστέαι εἶναι αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 407 τοῦ Σ.Π.Κ. καὶ οὐχί ἡ παρ. 2 τοῦ ἄρθρ. 471 Κ.Π.Δ.—

Ὁ Ἀντεισαγγελεὺς

Δημήτριος Καρύμπαλης